

F. t. l. om forbud mod omskæring af kvinder

Til lovforslag nr. L 94. Skriftlig fremsættelse (19. november 2002)

Pia Kristensen (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om forbud mod omskæring af kvinder.

(Lovforslag nr. L 94).

Det er egentlig utroligt, at det er nødvendigt at fremsætte dette lovforslag. Vi lever i et civiliseret samfund, hvor der hersker respekt for kvinden, og hvor det anerkendes, at enhver – mand som kvinde – har ansvaret for sin egen seksualitet.

Alligevel er der en befolkningsgruppe her i landet, hos hvem omskæring af kvinder i et vist omfang praktiseres – ingen kender tallet, men der bor godt 16.000 somaliere her i landet, og i Somalia er 98 pct. af kvinderne omskåret. Der er mennesker, som undertrykker, fornædler, ydmyger, ja lemlæster deres kvinder på den mest grusomme, bestialske og barbariske måde. Når kvinden fratages sin egen seksualitet, har hun nået den fuldstændige fornædrelse og manden den fuldstændige magt over hende.

Overalt i verden kæmper man mod undertrykkelsen af kvinder. Beijingkonferencen for få år siden og FN's Generalforsamlings erklæring om bekæmpelse af vold mod kvinder var nogle af milepælene. Alligevel breder den afskyelige forbrydelse sig. I Afrika har forbrydelsen bredt sig til omkring 28 lande syd for Sahara. Man regner med, at 130 millioner kvinder i Afrika er omskåret, og at yderligere 2 millioner hvert år bliver det. Nogle af dem bor her i København, i Århus, i Odense, i Hvidovre eller andre steder i Danmark.

Hvad er det for en forbrydelse? Man fjerner kvindens kønsorganer, enten helt eller delvis, skærer dem bort. Den mest dramatiske form for omskæring er samtidig den, der er mest udbredt i Danmark. Den kaldes infibulation og er ellers

mest udbredt omkring Afrikas Horn, Somalia, Djibouti og Sudan.

Ved denne form for omskæring bortskæres klitoris, de indre skamlæber og størstedelen af de ydre skamlæber, hvorefter sårkanterne sys sammen, efterladende et lille hul til urin og menstruation.

Et sådant forbryderisk indgreb har flere følger: Umiddelbart følges indgrebet, som ofte foretages med urene instrumenter (knive, barberblade, glasskår), af forfærdende smerter, kraftige blødninger, infektioner, smerte- og psykisk chok og i en del tilfælde døden. På længere sigt ses der invaliderende følger med hensyn til menstruation, vandladning, seksuelle forhold, graviditet og fødsler.

Så tidligt som i 1992 foreslog Danske Kvindelege Lægers Forening en særlig lov mod kvindelig omskæring. Justitsministeren skønnede dette uforløst, da straffeloven dækkede forbrydelsen, men til trods for, at der måske er hundreder, måske flere tusinde kvinder her i Danmark, der har været udsat for denne forbrydelse, er det ikke godtgjort, at det har været efterforsket, eller at der har været indledt så meget som én eneste straffesag mod de ansvarlige. Lemlæstelse efter lemlæstelse, voldsovergreb efter voldsovergreb – alle har set bort, fra justitsminister til sundhedsminister, fra læger til kommunale myndigheder, fra socialforvaltninger til anklagemyndighed, ingen har villet handle og standse umenneskelighederne.

Der er andre steder i verden, hvor man ser anderledes alvorligt på tingene: I Frankrig er der gennemført retssager mod et stort antal forældre, og en omskærerske er i Frankrig idømt 8 års fængsel.

Nu er vi klar til at lovgive her i landet. Det har været alt for længe. Under den tidligere regering kunne man ingen vegne komme, så sent som i